

Kerecsényi Éva

Nyílt seb

csontig lerágott múltunk
kiszáradt, már nem is vérzik,
szép lassan elporlad,
sorsa a halál,
végnapjait éli egy
hajdan színes álm,
elszürkült valóság
csak bámul ostobán...
nem vágyom harcra,
csak boldog napokra,
hol a pillanat tüze
vad lánggal ég,
hol a kicsorbult tegnap
már nem sebzi szívem,
s örömszirmokat sodor
felém a szél